

„Ki volnék”

KÖNYVKRITIKA - AZ ÉS KÖNYVE - LXII. évfolyam, 38. szám, 2018. szeptember 21.

Az ÉS könyve szeptemberben - *Krusovszky Dénes: Akik már nem leszünk sosem. Magvető Könyvkiadó, Budapest, 2018, 544 oldal, 3999 Ft*

Az egyik vastüdős beteg, Ilonka lábbal készített naiv festménye, melyről épp Aszalós mondja a 245. oldalon, hogy az *Akik már nem leszünk sosem* címet kéne neki adni, ott lóg az ápoló amerikai lakásában a 13. oldalon! Bruegel *Parasztlakodalom* című festménye pedig Bálintnak alapélménye, osztálykiránduláson látták Bécsben, ám Tuba nem is emlékszik rá, nem figyelt oda, nem arra figyelt. Bálint meg Tubára nem figyelt, miközben nagyon is figyelni akart ő mindenre (még a debreceni nagyállomás faliképeinek nőit is megbámulta), ám sokszor épp azt nem látta, ami a legközelebb volt hozzá (így járt Julival is). Kudarcos nagy utószeretkezési kísérlete Julival (396-404.) ugyanazt sugallja, mint az a gyönyörű nagyjelenet, melyben „az ápoló” megfürdeti a béna Hajnal Ágneszt (206-216.) „Majdnem elképzelhető volt egy olyan élet” - amely aztán persze nem valósulhatott meg. Mikor Bálint megtudja, hogy 9 éve Julinak gyereke lehetett volna tőle, ezt gondolja: „Lehet, hogy nincs gyerekem továbbra sem, de ezentúl másképp nincs, mint eddig” (371.). „Akik már nem leszünk sosem, épp annyira mi vagyunk, mint akiknek hisszük magunkat” - olvashatjuk a végén ezt az önmagában kissé banális, a kontextusban azonban teljesen rendben lévő mondatot. A mondatot mindössze az menti, de az nagyon, hogy egy remek regény szól róla.